

siges, at det har været en uheldig Finantsoperation; thi Spørgsmaalet er egentlig ikke, om det er uheldigt for Reservecapitalen; men Spørgsmaalet er om, naar under de daværende Forhold en saa stor Sum skulde staaes tilbeie som næsten 2 Millioner, paa hvilken Maade dette da hensigtsmæssigt kunde skee. Det er altsaa ikke et Spørgsmaal med Hensyn til Reservecapitalen, men et Spørgsmaal om Bestaaenheden af den hele finantsielle Operation. For nu at bedømme, hvorvidt det vilde have været hensigtsmæssigt ikke at betale Entreprenørene Kontant, men i Steedet derfor at levere dette Beløb af c. 2 Millioner i Obligationer, saa maa det erindres, at man da først maatte vide, til hvilken Priis disse Obligationer kunde anbringes; thi det er klart, at det var et Spørgsmaal, der paa ingen Maade kunde være Finantsferne-avgiftigt, hvilken Priis de nye danske Obligationer vilde opnaae paa Markedet. Disse Obligationer ere at betragte som et udenlandsk Laan, thi de ere udstedte i Sterling, og Renterne udredes i Sterling, og ere ikke betalbare i Kjøbenhavn, og de kunne altsaa fuldkommen sættes i Klasse med et udenlandsk Laan, idet de vilde bringes paa Markedet i London af Entreprenørene. Men det er naturligtvis af stor Vigtighed for Finantsferne, til hvilken Priis et saadant Laan kan bringes paa det fremmede Marked; thi det er jo bekendt, at der findes en Bøvelvirkning Steed imellem de forskjellige Obligationer i Landet. Man maatte altsaa kjende, hvorledes de finantsielle Forhold med Hensyn til de danske Obligationer vare, navnlig paa den Londonske Børs, forinden man derom kunde fælde nogen Dom. Dette seer jeg mig for Dieblisset ikke istand til at opløse; men det forekommer mig, at man maatte kjende dette Faktum, førend man udtalte nogen Dom over Operationen. Hvilke Grunde der have bevæget den vedkommende Minister til at foretrække den Fremgangsmaade, der er brugt, for den anden at betale med Obligationer, er Noget, som jeg naturligtvis for Dieblisset ikke seer mig istand

til at opløse; men jeg har kun troet at burde gjøre opmærksom paa, at man maa kjende Sagen nøiere, end det er muligt efter den Fremstilling af samme, som den ærede Lands-tingsmand har givet, for at kunne udtale sig om, hvorvidt man skulde gaae ind paa den Indstilling; at Regeringens Fremgangsmaade ikke kan billiges.

Sæde: Jeg maa gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at jeg ikke foreslog nogen Indstilling om dette Punkt, men at jeg kun sagde, at det for mig stillede sig saaledes, at denne Fremgangsmaade med Hensyn til Reservecapitalen noget nær maatte kunne for tjene den Indstilling af Statsrevisionen, der er gjort paa nogle andre Steder. Naar den ærede Taler siger, at der først maatte finde Undersøgelser Steed om, hvorvidt det var rimeligt, at disse Obligationer vilde gaae til en nogenlunde ordentlig Priis paa Markedet, da det ellers vilde skade vor Kredit i det Hele, saa troer jeg, hvad jeg ligeledes maa ansee for den ærede Ordførers Mening, at det vilde være meget tvivlsomt, om vi, dersom vi skulde bruge de nye Obligationer, da kunde have naaet en Cours af 96 for dem. Derimod maa man vel erindre, at de Herrer, der skulde modtage Betaling i Obligationer, dersom dette var blevet forlangt fra dansk Side, stode i saadanne Forbindelser, at hvis der var Noget, der uheldig kunde anbringe nye Papirer, vilde det vistnok være dem; de vilde vistnok være lige saa interesserede i at bringe dem til en højere Cours, som det danske Finantsministerium.

Da Ingen yderligere yttede at høre sig, vare Forhandlingerne over dette Afsnit sluttede, og betragtedes samtlige af Statsrevisionen dertil gjorte Indstillinger, i Henhold til Formandens tidligere Bemærkning, som vedtagne uden Afstemning.

Derpaa fattes § 7: Rigsdagen og § 8: Underrigsministeriet under Forhandling.